

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (26/6/2011)

Anagignosmata:

**Απόστολος: Ρωμ. β', 10 – 16. Ευαγγέλιο: Ματθ. δ', 18 – 23
(Εωθινόν 2^ο, Ήχος α')**

Η Πρόνοια του Θεού

Την κλήση των πρώτων Μαθητών εξιστορεί το σημερινό Ευαγγελικό Ανάγνωσμα, αδελφοί μου. Μάς μεταφέρει στην θάλασσα της Γαλιλαίας, όπου ο Κύριος συναντά δύο αδέλφια: τον Σίμωνα Πέτρο και τον Ανδρέα. Ήταν και οι δύο ψαράδες. Τούς καλεί να Τον ακολουθήσουν και να γίνουν αλιείς ανθρώπων. Κι εκείνοι, χωρίς δισταγμό και δεύτερες σκέψεις, εγκατέλειψαν τα δίχτυα και Τον ακολούθησαν. Στη συνέχεια συνάντησε άλλα δύο αδέλφια – αλιείς και τους κάλεσε κοντά Του. Τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη. Εκείνοι άφησαν την ψαρόβαρκα και τον πατέρα τους και έγιναν Μαθητές Του. Και ο Χριστός άρχισε να περιοδεύει όλη την Γαλιλαία κηρύσσοντας το Ευαγγέλιο της Βασιλείας και επιτελώντας θαυμαστά και εξαίσια στο λαό.

Η εξιστορούμενη κλήση των πρώτων Μαθητών θα μάς φαινόταν απλή, ίως και περιττή, αν δε γνωρίζαμε τα μεγάλα αποτελέσματά της. Ο Ιησούς αρχίζει το έργο Του, την κατάκτηση του κόσμου, όλης της ανθρωπότητας, τότε και πάντοτε, την κατάκτηση της ανθρώπινης καρδιάς και διάνοιας, το ποιο δύσκολο δηλ. έργο. Και αρχίζει επιλέγοντας τα κατάλληλα όργανα. Άλλα τα όργανα απαιτείται να είναι ανάλογα του έργου, το οποίο θα κληθούν να επιτελέσουν. Το έργο είναι μέγα και δυσχερές, άρα και τα όργανα πρέπει να είναι τα καλύτερα, σε γνώσεις, δύναμη και σοφία. Μόνο που ο Ιησούς επιλέγει κάποιους ψαράδες. Αν η ανθρωπότητα γνωρίζε ότι το σχέδιο του Χριστού ήταν να κατακτήσει τον κόσμο όχι με πολλούς, σοφούς και ισχυρούς, αλλά με λίγους και πτωχούς αλιείς, σίγουρα θα καταδίκαζε την εκλογή σε βέβαιη αποτυχία. Κι όμως, τα πράγματα δικαιώσαν την αγία εκλογή του Χριστού. Το έργο του Σωτήρα στέφθηκε από πλήρη επιτυχία. Οι ολιγάριθμοι αλιείς γυρίζουν τον κόσμο και πείθουν τους σοφούς. Νικούν τους ισχυρούς. Καταβάλλουν τους κοσμοκράτορες. Και, ενώ τα έργα των ισχυρών διαλύονται και εξαφανίζονται, το έργο των Μαθητών μένει εις τον αιώνα, αυξανόμενο και επεκτεινόμενο.

Στην κλήση των Μαθητών καταφαίνεται η εναργής Πρόνοια του Θεού. Δικό της έργο η κλήση των Αποστόλων, δικό της και το αποτέλεσμα της κλήσης, ο εμπλουτισμός της Εκκλησίας, διά του Αποστολικού κηρύγματος. Οι Μαθητές υπάκουουσαν στην κλήση του

Χριστού και τα έθνη οδηγήθηκαν απ' αυτούς στην ζωή της Εκκλησίας. Κι όλα αυτά υπήρξαν και είναι έργο της Θείας Πρόνοιας.

Η Θεία Πρόνοια είναι διαρκώς παρούσα στο έργο που ανέλαβαν, μέσα στον χρόνο οι διάδοχοι των Αγίων Αποστόλων, τα στελέχη της Εκκλησίας. Κλήθηκαν ν' αντιμετωπίσουν ποικίλες δυσκολίες, προερχόμενες από εξωτερικές δυνάμεις που επιβουλεύονται διαχρονικά την Εκκλησία του Χριστού και μάχονται για την κατάλυσή Της. Στάθηκαν απέναντι σε ύπουλους εσωτερικούς κραδασμούς που, με ποικίλα προσωπεία, θέλησαν, εκ των έσω, να διαβρώσουν το δόγμα, την Θεολογία, την Εκκλησιαστική ειρήνη, την ενότητα και την παράδοση της Εκκλησίας, επιτελώντας έργο σατανικό. Απέναντι σ' όλους αυτούς τους εξωτερικούς και εσωτερικούς κινδύνους τα όργανα του Θεού στάθηκαν με οθένος και πνευματική ισχύ, που προέρχονταν όχι τόσο από τις δικές τους μικρές και πεπερασμένες δυνάμεις, όσο από την Πρόνοια του Αγίου Θεού, που βρίσκεται πάντοτε πίσω από τις αγαθές αποφάσεις, τις φιλόθεες πρωτοβουλίες, τους φιλόχριστους αγώνες των ανθρώπων της Εκκλησίας προς τας αρχάς, προς τας εξουσίας, προς τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου¹.

Η ίδια αυτή Πρόνοια του Θεού είναι βέβαιον ότι θα συνοδεύσει και θα σκεπάσει την Εκκλησία και στην εποχή μας, στον καιρό της παγκοσμιοποίησης και των μεγάλων ανατροπών, όπου καλείται ν' αντιμετωπίσει νέους πειρασμούς, νεοφανείς προκλήσεις, οξείες αμφισβήτησεις, όσο και εσωτερικές αγκυλώσεις. Και από αυτή τη διαδικασία θα προέλθει ανανεωμένη και ενδυναμωμένη, αρκεί να έχει πάντα προ οφθαλμών, όχι το τί θέλει το πνεύμα του κόσμου απ' Αυτήν, που μπορεί να οδηγήσει στην εκκοσμίκευσή Της, αλλά το τί επιθυμεί το Πνεύμα και η Πρόνοια του Θεού για τον μετασχηματισμό και την εν Χριστώ αναγέννηση του κόσμου. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

¹ Εφεσ. 6,12